

Prawidłowa ocena – czyli ocena dokonana w zgodzie z logiką i prawem – podobieństwa porównywanych oznaczeń wymaga uwzględnienia kontekstu, w jakim owe oznaczenia są używane na rynku właściwym, tak aby przyjąć punkt widzenia przeciętnego konsumenta na konkretnym rynku właściwym. Jak wskazano w odwołaniu, w zaskarżonym wyroku Sąd nie tylko nie odwołał się do tego kontekstu, ale też należycie nie uwzględnił następujących elementów: i) wyjątkowo mocno odróżniającego charakteru elementu DONUT (lub DOUGHNUTS w wersji fonetycznej) na rynku właściwym oraz ii) dominującego charakteru, jaki przeciętny konsument naturalnie przypisuje na rynku właściwym elementowi DOUGHNUTS (lub DONUTS), stanowiącego element złożonego znaku towarowego, takiego jak znak towarowy „Krispy Kreme DOUGHNUTS”.

Zarzut drugi, związany z zarzutem poprzednim, dotyczący nieuwzględnienia przez Sąd powszechnej znajomości (oraz renomy) wcześniejszych znaków towarowych PANRICO, S.A.

Sąd, oceniając w zaskarżonym wyroku prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, w ogóle nie uwzględnił znaczenia powszechnej znajomości i renomy wcześniejszych znaków towarowych. Okoliczność ta jest szczególnie istotna w kontekście utrwalonego orzecznictwa, zgodnie z którym prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd jest tym wyższe, im silniejszy jest charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego, w szczególności w przypadku znaków renomowanych.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez niezastosowanie w zaskarżonym wyroku kryteriów orzeczniczych związanych z oceną prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w tym prawdopodobieństwa skojarzenia.

W szczególności:

- dokonanie błędnej oceny podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń poprzez (i) nieuwzględnienie elementu DOUGHNUTS za element dominujący znaku towarowego „Krispy Kreme DOUGHNUTS” jako całości; oraz (ii) dokonanie błędnej oceny podobieństwa elementu „DOUGHNUTS” do wcześniejszych znaków towarowych DONUT lub DONUTS.
- dokonanie błędnej oceny podobieństwa towarów i usług opatrzonych kolidującymi oznaczeniami.

Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez niestwierdzenie nienależytego korzystania z charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków towarowych DONUT i DONUTS oraz że wskutek tego doszło do wyrządzenia szkody.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co.
KG/BIOS Naturprodukte GmbH**

(Sprawa C-662/15)

(2016/C 118/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Strona pozwana: BIOS Naturprodukte GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. f), art. 11, załącznik I pkt 13 oraz załącznik VII pkt 3 tiret ostatnie dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dystrybucja wyrobu medycznego klasy 1, który został poddany przez wytwórcę procedurze oceny zgodności i należyście opatrzony oznakowaniem CE, wymaga przeprowadzenia nowej procedury oceny zgodności, gdy dane dotyczące centralnego numeru farmaceutycznego na opakowaniu zewnętrznym wyrobu medycznego zostały zaklejone naklejką, która zawiera dane dotyczące importera i przydzielony mu centralny numer farmaceutyczny, a pozostałe dane pozostają widoczne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 169, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 17 grudnia 2015 r. – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH przeciwko
Ivanowi Felji**

(Sprawa C-680/15)

(2016/C 118/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Strona pozwana: Ivan Felja

Pytania prejudycjalne

I.

1) Czy art. 3 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r.⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które przewiduje, że w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu wszystkie warunki pracy uzgodnione na zasadzie autonomii woli i indywidualnie w umowie o pracę pomiędzy zbywającym a pracownikiem przechodzą niezmienione na przejmującego, tak jak gdyby on sam je uzgodnił z pracownikiem w indywidualnej umowie, jeżeli prawo krajowe przewiduje na rzecz przejmującego zarówno oparte na porozumieniu stron, jak i jednostronne możliwości dopasowania umowy o pracę?

2) W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do całości pytania lub do określonej grupy warunków pracy indywidualnie uzgodnionych pomiędzy zbywającym a pracownikiem w umowie o pracę:

Czy z zastosowania art. 3 dyrektywy 2001/23/WE wynika, że określone warunki pracy uzgodnione na zasadzie autonomii woli pomiędzy zbywającym a pracownikiem nie przechodzą na przejmującego w postaci niezmienionej i należy dopasować je tylko na podstawie przejęcia przedsiębiorstwa lub zakładu?

3) Jeżeli zgodnie z odpowiedziami Trybunału na pytania pierwsze i drugie uzgodnione indywidualnie w umowie odesłanie, na podstawie którego określone uregulowania układu zbiorowego stają się w sposób dynamiczny częścią umowy o pracę na zasadzie autonomii woli, nie przechodzi w niezmienionej postaci na przejmującego:

a) Czy ma to zastosowanie również wtedy, gdy ani zbywający, ani przejmujący nie są stroną układu zbiorowego ani nie należą do takiej strony, tzn. jeżeli uregulowania układu zbiorowego już przed przejęciem przedsiębiorstwa lub zakładu nie stosowałyby się do stosunku pracy ze zbywającym, gdyby nie zawarto w umowie o pracę porozumienia na zasadzie autonomii woli dotyczącego klauzuli odsyłającej?